

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 121/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. Č., K., zastúpeného advokátom Mgr. A. B., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. Č. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2014 doručená sťažnosť Ľ. Č. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/2013.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 28. januára 2013 podal sťažovateľ na okresnom súde žalobu o zaplatenie 49 904, 88 € s príslušenstvom z dôvodu závažných väd diela, a teda podstatného porušenia zmluvy žalobcom. Takmer o štyri mesiace neskôr, t. j. 15. mája 2013, sťažovateľ adresoval tomuto súdu „*Urgenciu*“, a keďže sa domnieval, že okresný súd ani naďalej v danej veci nekonal, podal sťažnosť adresovanú predsedníčke tohto súdu na postup súdu z titulu zbytočných prietahov v konaní. Sťažovateľovi bolo následne z okresného súdu doručené „*Upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti*“, v ktorom predsedníčka tohto súdu označila sťažnosť sťažovateľa „*z časti za opodstatnenú*“, avšak okrem iného tiež uviedla, že dôvodom nekonania súdu je vysoký nápad v senáte a potreba vybavovať veci podľa poradia s prednostným vybavovaním vecí v závislosti od predmetu konania. Z dôvodu, že podľa sťažovateľa nebola jeho sťažnosť riadne vybavená, adresoval Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „*krajský súd*“) „*Žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti*“. Predseda krajského súdu vo svojej korešpondencii síce uznal, že od určitého obdobia dochádza k prietahom v konaní, avšak tiež dodal, že uvedené je spôsobené objektívnou príčinou spočívajúcou v preťažnosti súdu, a nie zákonným sudcom. V závere predseda krajského súdu uviedol, že sťažnosť sťažovateľa adresovaná predsedníčke okresného súdu bola riadne vybavená a správne kvalifikovaná.

3. Sťažovateľ je toho názoru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže okresný súd doteraz právoplatne nerozhodol.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a následne o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/2013 porušil jeho základné práva zakotvené v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby zároveň prikázal príslušnému okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov. V závere požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 15 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu, ako aj úhradu trov právneho zastúpenia advokátovi vo výške 284, 08 € do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu, a keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že táto je zjavne neopodstatnená, rozhodol o jej odmietnutí.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným

súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. V posudzovanom prípade s'ťažovateľ namieta postup okresného súdu, ktorým boli podľa jeho názoru spôsobené zbytočné priet'ahy a porušené ním označené práva.

9. Ústavný súd po oboznámení sa so s'ťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľa je – v tomto čase – zjavne neopodstatnená. Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti vychádza z predmetu posudzovaného súdneho konania v spojení s vyhodnotením doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom. S'ťažovateľ doručil okresnému súdu 28. januára 2013 žalobu o zaplatenie sumy 49 904, 88 € s príslušenstvom a do podania s'ťažnosti adresovanej ústavnému súdu (20. január 2014) toto konanie pred okresným súdom trvá menej ako dvanásť mesiacov.

10. Z judikatúry ústavného súdu, ktorú ak by právny zástupca s'ťažovateľa poznal, tak by zbytočne nezaťažoval ústavný súd neprejednatelnými s'ťažnosťami, vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, v ktorom ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

11. Aj keď postup okresného súdu nie je celkom bez priet'ahov, ich intenzita – s prihliadnutím na predmet posudzovaného konania a celkovú dĺžku doby jeho trvania (necelých dvanásť mesiacov) – nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04). V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že

až pokračujúca nečinnosť okresného súdu presahujúca 2 – 3 roky by mohla/môže spôsobiť porušenie tohto základného práva sťažovateľa, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže priznať.

12. Ústavný súd uzatvára, že zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by doteraz zistené prieťahy v konaní pred okresným súdom vo väzbe na celkovú doterajšiu dĺžku konania dosahovali ústavne relevantnú intenzitu. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prieťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2014